

Milutin Ž. Pavlov

TRAG OSAME KUĆNOG PRAGA

VREMENSKI RULET

Lutaju nebom mesečeve mene
Vremenskog ruleta
Krvna zrna lete kroz vene
Iz spevanog kupleta
Zeleni se osmehnuto lastar
Muk steone krave
Selim se aktom u katastar
Bez adrese i koverta plave
Za pramen trave
Iznad usnule glave
Dok laste
Sivim pegama oblake plaste

PITANJE

Klopara teretni voz ravnicom
U krčmi zvižduk pivske flaše
Crna dama korača mojom nesanicom
Kakve li me to utvare noćas plaše
Pršte vatrometi
Zbogom pameti
Varniče petarde
Svilenom mrežom pauk plavilo neba lovi
Suludo marširaju nerazumne garde
Da li to Nojeva lađa
Plamenim potopima plovi
Ka ostrvu usijanog beznada

JAVNA OSAMA U SENCI ZAGUBLJENE MASKE

Ne znam već po koji put
Igram Hamleta na otvorenoj sceni
Slut ili ne slut
Obraćam se samotnoj seni
Na kulisi svilene tuge
Čujem li vetra huk
U mravljem nizu
Ili je to nesan razbludne fuge
Na kućnom pragu urla mi vuk
A carinik pečatom razvejava
Vizu
Prah nas zavejava
Pustinjom belih dina u nizu

USPOMENA

Tek tako
istiha
neku
daleku
noć maglene svile zažutim
i utihne negde duboko u meni huk odbegle sove
sa mirisom ubranih dunja na kredencu
Slutim
senku upokojenog brata
sa sviralom od zove
na pragu kućnih vrata
i očas se nađem u cvetnom vencu
kada mater njegova i moja prstima veze
zavesu
kroz koju slutno nazirem vrane konje
upregnute u čeže

RULET UPITNOG ZNAKA MOJE MATERE

Kada ćeš sine doći opet
upitno sapet
uhodi me saplet
jastuk beo
krevet
u prozoru ceo
svet
kao cvet
rumen
od zemlje grumen
otet

U glavi vrti se koloplet
belo
kao snežni smet
opelo
za petama neka tiha klet
jer svaki let
zaplet
jeste za mret
u krajnji svet